

Проповед на Антоновден

Братя и сестри,

Днес чествуваме велико духовно слънце, истинска горяща лампада сред сомна на светиите. Чествуваме родоначалника на християнското отшелничество, прославен по цял свят с подвизи, богоумъдреност и чудеса, а именно египтянина Антоний, когото Църквата нарече „Велики“.

Макар от знатен произход и на ранна възраст, богоумъдреният Антоний избира труден и непознат дотогава път на съвършенство в Христа. Дотогава отдалите се на пост и молитва са пребивавали в градовете или край населените места и обикновено не се подвизавали сами.

Възлюбил Господа с всичкото си сърце, всичкия си разум и от цялата си душа, юношата Антоний оставя своето богатство и се оттегля в пустинна местност. Там му предстоят две десетилетия тежка битка с похотта на очите, похотта на плътта и гордостта житейска. Но с помощта на Божията благодат великият отшелник е освободен от буреносните страсти, от нападенията на врага и от изкушенията. Бог се поселва в сърцето му и неописуемата Божия благодат го въздига в авва, което ще рече наставник на множество египетски пустиножители, които просияват в добродетелен живот чрез неговото наставничество. По Божия промисъл немалка част от техните слова, подвизи и дела са записани и останали за поколенията, а житието на великия Антоний излиза изпод перото на боговдъхновен светител и приятел на преподобния, а именно свети Атанасий, когото чествуваме утре.

Когато четем житията на тези светии, се докосваме до духа на „златния век“ на християнската аскетика - четвъртото столетие, което е образец за монашество за всички времена. И макар че мярата на техните подвизи е недостъпна за нас, християните от последните времена, то не спираме да се уповаваме на тяхното молитвено застъпничество. Защото не бива да забравяме, че светиите – преподобни, постници, аскети, праведници, всички те са нашето истинско духовно семейство, семейство, обитаващо небесната ни прародина, родственици по дух, които се молят за нас пред престола на Всевишния. И както приживе са превивали снага и колене в поклони пред Всеподателя за прощение на света, така и сега предстоят по-лъчезарни от слънца пред Стария по дни и се молят за оскъднелите по вяра, обкръжени и стеснени отвред християни на последните времена.

Велико е тяхното дръзновение пред Бога, велико е и нашето настояване за молитвеното им застъпничество.

Затова и просим и казваме: „Преподобни отче Антоние, моли Бога за нас. Моли Бога и ние да станем съучастници на тая небесна радост, сред която пребиваваш вечно. Амин!“

Божие благословение да е с всички вас. Честито на всички именици по молитвите на Майката Божия, на свети Антоний и на всички светии.

2022 г.